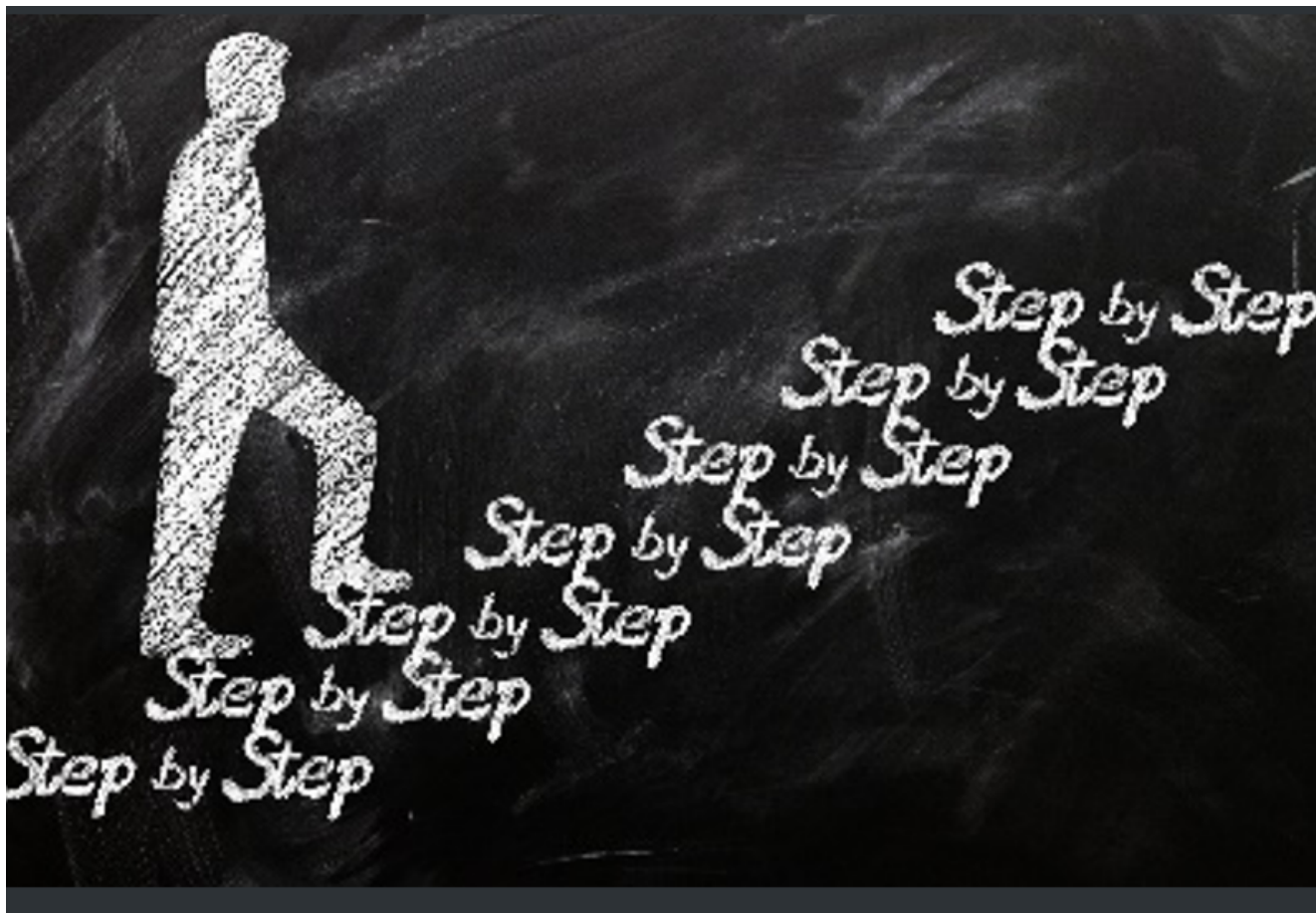

ПАРАДОКС: ВИСОКІ ДОСЯГНЕННЯ НЕ ГАРАНТУЮТЬ АКАДЕМІЧНОЇ КАР'ЄРИ

На сайті Times Higher Education опубліковано статтю Філіпа Й. Гауброка та Жуана Конде «Чи є прагнення до досконалості є перешкодою для європейських дослідників на початку їхньої кар'єри?».

У ній розглядаються особливості сучасної академічної системи, в якій високі досягнення не завжди забезпечують стабільне працевлаштування. Наголошується, що формально академічна кар'єра ґрунтується на принципі меритократії, відповідно до якого постійні посади мають отримувати найбільш підготовлені та продуктивні дослідники. Водночас на практиці цей принцип реалізується в університетах не завжди послідовно, оскільки важливу роль можуть відігравати неформальні чинники, зокрема – професійні зв'язки, інституційна інтегрованість тощо. Один із авторів описує власний досвід, який засвідчує цю суперечність: попри значну кількість наукових публікацій, міжнародну співпрацю, отримані гранти та високі наукометричні показники, він тривалий час не може отримати постійну академічну посаду. І робить висновок, що традиційні індикатори успішності не гарантують кар'єрної стабільності. Існує неформальний поріг

продуктивності, після якого подальше зростання академічних досягнень перестає бути перевагою. І навіть навпаки: надмірна наукова активність або висока автономність можуть сприйматися як чинники ризику для інституцій, що врешті-решт ускладнює інтеграцію дослідника до існуючих академічних структур. Водночас багато вимог, що виставляються перед кандидатами на посаду, є структурно суперечливими. Наприклад, для отримання постійної позиції необхідно продемонструвати досвід, ресурси та незалежність, які, у свою чергу, можливі лише за наявності вже стабільного академічного статусу. У результаті формується замкнене коло, яке ускладнює професійне зростання молодих дослідників. Інший автор говорить, що отримання постійної позиції залежить від інституційного контексту, має місце нерівномірність умов і відсутність універсальної моделі успішної кар'єрної траєкторії. Отже, сучасна європейська академічна система, на думку Філіпа Й. Гауброка та Жуана Конде характеризується глибокою невідповідністю між декларованими принципами оцінювання та реальними практиками працевлаштування. Прагнення до досконалості, яке формально заохочується, часто перетворюється на обмеження, яке ускладнює кар'єрний розвиток. Необхідно переосмислити підходи до оцінювання наукової продуктивності та забезпечити дієву підтримку дослідників на початку їхнього професійного шляху.

Детальніше:

<https://www.timeshighereducation.com/depth/striving-excellence-liability-europes-early-career-precariat>

Фото: pixabay.com

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини
#НРАТ_TimesHigherEducation

2026-04-13

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів